

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/196/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201198
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319201198.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Q. J., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX C. XX, o zaplatenie sumy 1.675,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 7. augusta 2019 č.k. 14Csp/22/2019-128, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania zrušuje a vec mu v tejto časti vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Konanie o zaplatenie sumy 115,23 eura s príslušenstvom zastavil. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

1.2. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žalobcu v sume 45,23 eura s príslušenstvom a v sume 70 eur s príslušenstvom pred prvým pojednávaním, bez toho, aby žiadal súhlas, resp. nesúhlas žalovaného, rozhodol o čiastočnom späťvzati tak, že konanie o zaplatenie 115,23 eura (45,23 + 70) s príslušenstvom zastavil. Predmetom sporu zostala istina vo výške 1.560,36 eura s príslušenstvom, ktoré pozostávalo zo zákonných úrokov z omeškania.

1.3. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 18.09.2013 bola uzatvorená žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému, v rámci ktorej bola žalovanému schválená pôžička vo výške 2.400 eur, výška mesačnej splátky 69,27 eura, ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 %, sadzba poistenia 0 %, priemerná hodnota RPMN 18,84 %, termín konečnej splatnosti 09/2019, celková suma pôžičky 4.987,44 eura, počet mesačných splátok 72, mesačná výška poistenia 0, celkové náklady spotrebiteľa 2.587,44 eura. Žalovaný dňa 30.09.2013 uhradil sumu 107,68 eura a následne hradil až do 23.09.2015 sumu po 69,27 eura, avšak vždy po dátume splatnosti. Od 30.11.2015 hradil sumy v nižšom rozsahu a to vo výške 35 eur, 34 eur, 32 eur, 25 eur, 39 eur a poslednú splátku dňa 21.11.2018 vo výške 42 eur. Ku dňu 19.05.2016 bola vykázaná splátka vo výške 1.854,88 eura, v dôsledku čoho predpis splátok bol vo výške 4.002,25 eura, pokuty vo výške 228,78 eura (neboli predmetom žaloby), poplatky vo výške 45,23 eura (neboli predmetom žaloby po čiastočnom späťvzati) a vykonané úhrady vo výške 2.371,89 eura. Okrem uvedených úhrad žalovaný predložil úhrady vykonané dňa 18.03.2019 vo výške 35 eur a dňa 25.04.2019 vo výške 35 eur s variabilným symbolom 6157694. Pôvodný veriteľ predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2016 upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 237,21 eura. Zároveň ho upozornil, že ak do 05.05.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Upomienku žalovaný prevzal dňa 06.04.2016. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 25.05.2016 zaslal žalovanému oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v rámci ktorého uviedol, že nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej

upomienke riadne a včas neuhradil, dlh z úverovej zmluvy č. 6157694 sa stal splatným v celom rozsahu. Dĺžná čiastka predstavovala sumu 2.092,44 eura, pričom istina úveru sa mala ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do jej úplného zaplatenia. Zároveň uviedol, že pokiaľ žalovaný nedisponuje finančnou hotovosťou na pokrytie celého dlžného zostatku naraz, ako ústretový krok navrhol uzavrieť Dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorá tvorila prílohu oznámenia a na jej podpísanie stanovil termín najneskôr do 14.06.2016. Pôvodný veriteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na pôvodného žalobcu.

1.4. Uznesením zo dňa 09.07.2019 č.k. 14Csp/22/2019-101 súd pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

1.5. Skúmal zmluvu o pôžičke ako spotrebiteľský úver, či obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a zistil, že zmluva nespĺňa náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 uvedeného zákona, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Konštatoval, že uvedenie konečnej splatnosti len údajom 09/2019, teda mesiacom a rokom nepovažoval za označenie termínu konečnej splatnosti tak, aby bol zrejmy konkrétny deň splatnosti úveru. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti bolo dojednanie, ktoré bolo bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, neurčité a zavádzajúce, nespĺňajúce zákonnú požiadavku § 9 ods.2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch na presné a jednoznačné určenie konečného termínu splatnosti spotrebiteľského úveru a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spotrebiteľského úveru. Bolo to preukázané aj reálnou nevedomosťou žalovaného o termíne splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko tieto boli podľa prehľadu splátok pravidelne hradené po dátume splatnosti jednotlivých splátok. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje jednoznačne stanovený konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru a ani konkrétne termíny splatnosti jednotlivých splátok, a preto sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Vyslovil názor, že zákonnému zneniu ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch a požiadavke jasnosti, zrozumiteľnosti a určiteľnosti zodpovedá také určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termínov splatnosti jednotlivých splátok, ktoré je vyjadrené konkrétnym dátumom, resp. uvedené ku akému konkrétnemu dňu v mesiaci je žalovaný povinný hradiť jednotlivé splátky dlžnej sumy. V zmluvných podmienkach v bode 6.2 uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, pre súd prvej inštancie neobstalo, lebo boli uvedené drobným nečitateľným písmom. Navyše požiadavke zrozumiteľnosti tejto informácie by zodpovedalo jej uvedenie v rámci parametrov pôžičky v bode III a nie zakomponovanie tak dôležitej informácie pre spotrebiteľa len do zmluvných ustanovení. Keďže žalobca nepredložil splátkový kalendár súdu, konštatoval, že žalobca nepreukázal, že žalovaného informoval o termíne konečnej splatnosti a o termínoch jednotlivých splátok tak, aby bolo nepochybné, že žalovaný vedel, k akému dátumu mal hradiť jednotlivé splátky.

1.6. Súd prvej inštancie uviedol, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.400 eur. Keďže žalovaný na základe úverovej zmluvy, ktorá sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, zaplatil do rozhodnutia súdu sumu spolu vo výške 2.441,89 eura, pozostávajúcu zo sumy 2.371,89 eura (do podania žaloby) a zo sumy 70 eur (po podaní žaloby), t.j. sumu vyššiu ako istina vo výške 2.400 eur s úrokmi z omeškania. Pritom úroky z omeškania od 31.05.2016 do 18.03.2018 (termín úhrady sumy 2.400 eur) predstavovali sumu 24,13 eura a pozostávali zo sumy 1,73 eura ako 5% ročne zo sumy 454,11 eura (poskytnutá istina vo výške 2.400 eur - uhradená suma na istinu ku dňu 31.05.2016 v zmysle prehľadu splátok a úhrad) od 31.05.2016 (t.j. od dátumu, od ktorého požadoval žalobca úroky z omeškania v žalobe) do 27.06.2016 (t.j. do dátumu vykonanej ďalšej úhrady, ktorá bola rovnako započítaná na istinu), zo sumy 1,71 eura ako 5 % ročne zo sumy 419,11 eura od 28.06.2016 do 27.07.2016, zo sumy 1,78 eura ako 5 % ročne zo sumy 384,11 eura od 28.07.2016 do 30.08.2016, zo sumy 1,33 eura ako 5 % ročne zo sumy 350,11 eura od 31.08.2016 do 27.09. 016, zo sumy 1,34 eura ako 5 % ročne zo sumy 318,11 eura od 28.09.2016 do 28.10.2016, zo sumy 1,25 eura ako 5 % ročne zo sumy 286,11 eura od 29.10.2016 do 29.11.2016, zo sumy 1,91 eura ako 5 % ročne zo sumy 254,11 eura od 30.11.2016 do 23.01.2017, zo sumy 1,89 eura ako 5 % ročne zo sumy 219,11 eura od 24.01.2017 do 27.03.2017, zo sumy 1,67 eura ako 5 % ročne zo sumy 194,11 eura od 28.03.2017 do 25.05.2017, zo sumy 2,80 eura ako 5 % ročne zo sumy 169,11 eura od 30.05.2017 do 27.09.2017, zo sumy 1,79 eura ako 5 % ročne zo sumy 144,11 eura od 28.09.2017 do 27.12.2017, zo sumy 3,73 eura ako 5 % ročne zo sumy 109,11 eura od 28.12.2017 do 03.09.2018, zo sumy 0,75 eura ako 5 % ročne zo sumy 70,11 eura od 04.09.2018 do 21.11.2018, zo sumy 0,45 eura ako 5 % ročne zo sumy 28,11 eura od 22.11.2018 do 18.03.2018.

Preto mal za to, že žalovaný dlžnú sumu uhradil v plnom rozsahu, ako aj žalované úroky z omeškania a čiastočne aj nežalované úroky z omeškania, preto žalobu zamietol.

1.7. Zaoberal sa námietkou žalovaného, podľa ktorej zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to členenie výšky splátky na istinu, úroky a poplatky. Uviedol, že v rámci súdneho prieskumu nezistil rozpor zmluvného vymedzenia výšky splátky so zákonným znením a to v intenciách výkladu zákonného ustanovenia Najvyšším súdom SR, pričom, zhodne so žalobcom, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2017, z ktorého vyplývalo, že pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku (má sa na mysli: rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej) zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). S poukazom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že vymedzenie splátky vo výške 69,27 eura, počtu splátok 72 bolo dostatočným vymedzením a naplnením náležitosti zmluvy v časti členenia splátky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

1.8. Uviedol, že jeho pozornosti, rovnako ako aj pozornosti žalovaného, neušla ani tá skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nepresne uvedená RPMN vo výške 32 %, čo je totožné s fixnou ročnou úrokovou sadzbou, a preto prepočtom zistil, že správne mala byť uvedená RPMN vo výške 31,45 %, čo je však priaznivejšie pre spotrebiteľa, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno z tohto dôvodu považovať zmluvný vzťah za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov tento následok vyvoláva len v tom prípade, ak je uvedená v zmluve v neprospech spotrebiteľa.

1.9. Čo sa týkalo žalovaným namietanej neplatnosti zmluvy o pôžičke, v dôsledku nedostatku vôľovej zložky na jej uzatvorenie a taktiež použitia úžery zo strany pôvodného veriteľa, či existencie neprijateľných zmluvných podmienok, uvedené skutočnosti zo strany súd prvej inštancie nezistil a neboli ani žalovaným preukázané. Práve naopak zistil, že žalovaný žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky riadne podpísal, podpis na zmluve namietaný nebol, preto nebol ani predmetom ďalšieho dokazovania. Rovnako tak z prehľadu splátok bolo zrejmé, že žalovaný si bol vedomý svojho záväzku a ten spočiatku aj riadne plnil a následne aj uhradil celú sumu istiny, na čo sám žalovaný poukázal vo svojich písomných vyjadreniach. Teda mal za preukázané, že žalovaný zmluvný vzťah uzatvoril dobrovoľne, sumu pôžičky prevzal a tú aj žalobcovi v plnom rozsahu vrátil. Námietky týkajúce sa úžery žalovaný nepreukázal. Navyše z úradnej činnosti zistil, že uvedený zmluvný vzťah nebol prvým zmluvným vzťahom žalovaného, pretože zmluvy o úvere uzatvoril aj dňa 05.12.2008, 24.08.2012 a tiež neskôr dňa 08.09.2014, teda žalovaný mal vedomosť o tom, čo predmetný zmluvný vzťah obnáša, ako aj bol uzrozumený s tým, že za požičanie finančných prostriedkov patrí veriteľovi odmena a tá bola v úrokoch dohodnutých v rámci zmluvného vzťahu. Okrem toho sám žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach poukázal na to, že v zmluve boli uvedené celkové náklady spotrebiteľa, teda vedel, koľko uhradí za poskytnutie pôžičky a napriek tomu v čase uzatvorenia zmluvy uvedenú skutočnosť nenamietal. Iné náležitosti úžery žalovaný nepreukázal, keďže sa nariadeného pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil. Rovnako tak súd prvej inštancie nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, týkajúcich sa predmetného sporu. Čo sa týkalo abstraktnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok, v tomto ohľade uviedol, že nie je vecne príslušný vykonať takúto kontrolu, ako ani neboli splnené všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 301 a nasl. CSP na to, aby vec postúpil vecne príslušnému súdu.

1.10. Záverom uviedol, že jeho pozornosti neušla výška RPMN a riadnych úrokov, dohodnutých v zmluve, avšak s poukazom na ustálenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvného vzťahu, ich ďalšie preskúmavanie a skúmanie ich súladu s dobrými mravmi, by bolo nadbytočné, preto uvedené z dôvodu hospodárnosti konania nevykonával.

1.11. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 CSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní mu trovy nevznikli,

ako ani ich nežiadal. Mal pritom za to, že v sume 1.560,36 eura s príslušenstvom bol v plnom rozsahu úspešný žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá. Čo sa týkalo čiastočného späťvzatia, tak v tom ohľade uviedol, že v sume 45,23 eura s príslušenstvom zastavenie konania zaviniť žalobca, teda nárok na náhradu trov konania opätovne vznikol žalovanému a v sume 70 eur s príslušenstvom zastavenie konania zaviniť žalovaný, teda nárok na náhradu trov konania vznikol žalobcovi. V percentuálnom vyjadrení uvedené znamenalo, že úspech žalobcu bol vo výške 4 % a úspech žalovaného bol vo výške 96 %, teda celkový nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému v rozsahu 92 %.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o zamietnutí žaloby a výroku o trovách konania a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.560,36 eura, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.630,36 od 31.05.2016 do 19.03.2019, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.595,36 od 20.03.2019 do 26.04.2019, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.560,36 od 27.04.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,60 %.

2.2. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého je žalovaná pohľadávka bezúročná z dôvodu absencie náležitosti zmluvy - údaj o konečnej splatnosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a termíny splátok úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Tvrdil, že z obsahu zmluvy je zrejmé, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.09.2019, keď jednotlivé splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci a konečná splatnosť bola dohodnutá na mesiac 09/2019.

2.3. Namietal tiež voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého dojednanie jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci v bode 6.2. zmluvy o úvere bolo pre spotrebiteľa nezrozumiteľné, keďže ho vyvracajú jednotlivé úhrady žalovaným po dobu trvania zmluvy. Tvrdil, že úverová zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom v čase jej uzavretia.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky, na základe ktorých je úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Ďalej poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C42/15 a § 53 ods. 4 písm. a), písm. o) Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/316/2014, sp.zn.23Co/311/2013, 11Co/141/212, 10CoE/313/2010 a Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/251/2014. Žiadal, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalobcu ako nedôvodné.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu v tejto časti podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

6. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7.1. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ, a žalovaný, ako dlžník, uzatvorili dňa 18.09.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 1104602, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 2.400 eur a záväzok žalovaného poskytnúť pôžičku vrátiť v 72 splátkach po 69,27 eura v termíne konečnej splatnosti 09/2019. Podľa čl. 6 zmluvných podmienok, splátky boli splatné 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Právny predchodca pôvodného žalobcu listom zo dňa 26.03.2016 upomínal žalovaného bezodkladnej úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 237,21 eura s upozornením, podľa ktorého ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Právny predchodca pôvodného žalobcu listom zo dňa

25.05.2016 oznámil žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a vyzval ho k zaplateniu dlžnej sumy vo výške 2.092,44 eura po doručení oznámenia. Zároveň ho upozornil, že istina v sume 2.092,44 eura sa ďalej úročí zákonným úrokom z omeškania až do zaplatenia. Žalovaný zaplatil právnenému predchodcovi pôvodného žalobcu sumu 2.371,89 eura.

7.2. Predmetom konania bol nárok právneho predchodcu žalobcu zo zmluvy o pôžičke špecifikovanej v bode 7.1. v sume 1.675,59 eura s úrokmi z omeškania.

7.3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal uplatnenú pohľadávku čo do dôvodu a výšky. Tvrdil, že uzavrel zmluvu o pôžičke, ktorá bola formulárová, predtlačená a typová. V zmluve absentovali povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Splátka nebola rozdelená na istinu, úrok a poplatky, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval ho o dôsledkoch vyplývajúcich z ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. V zmluve bola uvedená fixná ročná úroková sadzba 32 % a RPMN tiež 32 %, hoci podľa internetovej kalkulačky vypočítal reálnu RPMN 31,45 %. Ďalej namietal, že splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne. Navyše v prehľade splátok neboli zohľadnené 2 splátky po 35 eur. Žiadal, aby súd vykonal z úradnej moci kontrolu predmetnej zmluvy, odmietol žalobu ako nedôvodnú a žalobcu zaviazal na úhradu trov konania.

7.4. Súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 115,23 eura s príslušenstvom zastavil. V ostatnej časti žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu bola zamietajúca časť rozsudku a výrok o trovách konania predmetom skúmania odvolacím súdom.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

9.1. Ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu niektorej z predpísaných náležitostí zákon v § 11 ods. 1 sankcionuje tak, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd však názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého v zmluve v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. absentujú náležitosti 1. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a 2. termíny jednotlivých mesačných splátok, nezdiera.

9.2. Zo obsahu zmluvy totiž vyplýva, že obsahuje termín konečnej splatnosti úveru vo forme mesiac/rok konkrétne 09/2019. Pochybnosti súdu prvej inštancie dostatočnej určitosti a zrozumiteľnosti takto uvedeného termínu konečnej splatnosti úveru vyplývali z toho, že bol uvedený len mesiacom a rokom, čo nepovažoval za označenie termínu konečnej splatnosti tak, aby bol zrejmy konkrétny deň splatnosti úveru. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti považoval za dojednanie, ktoré bolo bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, neurčité a zavádzajúce, a nespĺňajúce zákonnú požiadavku § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd takýto výklad predmetného ustanovenia nepovažuje za správny. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, podľa ktorého výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí dátum, alebo iný dostatočne určitý údaj. Za takýto dostatočne určitý údaj odvolací súd považuje aj uvedenie mesiaca a roku konečnej splatnosti úveru tak, ako tomu bolo v danej veci, keďže z neho je zrejmé, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň splatnosti splátky splatnej v mesiaci september roku 2019.

9.3. Odvolací súd sa však nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého ustanovenie bodu 6.2. zmluvných podmienok, podľa ktorého „pokial' nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci“ neobsahuje konkrétne termíny splatnosti jednotlivých splátok, z dôvodu, že bol uvedený drobným nečitateľným písmom a na nevhodnom mieste.

9.4. V prvom rade treba uviesť, že Občiansky zákonník upravoval veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách s účinnosťou od 01.06.2010, pričom predmetom úpravy boli predmet a cena uvedená v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa vyhotovuje v písomnej forme, ak boli uvedené menším písmom ako iná časť zmluvy, okrem názvu a označenia jej časti (§ 53c). Novela Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 01.06.2014 uvedené ustanovenie doplnila o novú druhú vetu. V nej sa rieši otázka veľkosti písma použitá pri tvorbe spotrebiteľských zmlúv vrátane všeobecných obchodných podmienok, pričom veľkosť písma

mal stanoviť vykonávací predpis. Týmto bolo nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré s účinnosťou od 01.01.2015 v ustanovení § 1b upravilo veľkosť písma ustanovení spotrebiteľskej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok alebo iných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou na výšku najmenej 1,9 mm. Keďže predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 18.09.2013, nie je možné na výšku písma v nej uvedenú aplikovať predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.06.2014. Pokiaľ ide o umiestnenie dojednania o termíne mesačnej splátky v zmluvných podmienkach, odvolací súd upozorňuje, že zmluvné podmienky sú uvedené pod bodom VIII. priamo v zmluve. Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožňuje ani s touto výhradou súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonného ustanovenia dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie, po čiastočnom zastavení konania, zamietol žalobu dôvodiac tým, že zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. V tomto smere treba prisvedčiť žalobcovi, že termín konečnej splatnosti úveru a termíny jednotlivých mesačných splátok sú v zmluve uvedené dostatočne určito a zrozumiteľne. Keďže súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, následne už nevykonal náležité dokazovanie k jednotlivým zložkám uplatneného nároku, aby zistil, či sú opodstatnené v celom rozsahu, vrátane príslušenstva. A to napriek tomu, že vo veci ide o spotrebiteľský spor, v ktorom súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP).

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu týchto častiach podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa bude opätovne zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku, po čiastočnom zastavení konania. Nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľský spor, aj bez návrhu vykoná dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Podrobí súdnemu prieskumu jednotlivé zložky uplatneného nároku z hľadiska ich dôvodnosti, dovolenosti a zákonnosti. Následne vo veci opätovne rozhodne, pričom sa bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v bode 9. Zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).